

பத்மநாப அய்யரை நான் முதலில் சந்தித்தது நாற்பத்தியைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நீர்கொழும்பில் தான். அவருடைய சகோதரியின் குடும்பம் அப்பொழுது எங்கள் ஊரில் தமிழர்கள் சிறிந்துவாழும் கடற்கரையீதியில் வசித்தனர். பத்மநாப அய்யரின் சகோதரியின் குடும்பத்தினர் ஊருக்கு நன்மையைத் தவர்களும். சகோதரியின் கணவர் சூந்தரம் அய்யர் கொழும்பில் ஒரு தனியார் துறையில் கணக்காளராக பணியாற்றியவாறே எங்கள் வித்தியாலயத்தின் அபிவிருத்திச்சங்கம், இந்து இளைஞர் மன்றம், கோயில்களில் முக்கிய பணியாற்றியவர். இந்த அமைப்புகளில் பொருளாளராகவும் கணக்காய்வாளராகவும் இயங்கியவர். பத்மநாப அய்யரின் சகோதரி எங்கள் ஊர் மகளிர் மன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவர். அக்காலத்தில் நீர்கொழும்பு சிறையில் வாடிய தமிழ் அரசியல் கைதிகளுக்கு, தைப்பொங்கல், புதுவாடம், தீபாவளி முதலான பண்டிகை தினங்களில் பலகாரம் சிறுறுண்டிகள் தயாரித்து வழங்கி உபசரித்தவர்கள். இவ்வாறு சமீபகாலம் பாட்டு சிந்தனைகொண்ட ஒரு பெரியகுடும்பத்தையே சேர்ந்தவர்தான் பத்மநாப அய்யர். நான் அவரை அன்றும் இதே பெயரில் தான் அறிந்தேன். இன்றும் அதே பெயரில் தான் அழைப்பேன். எனவே எனக்கு எந்தக் கும்பம் இல்லை.

1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த இலக்கிய நண்பர் இந்திரா பார்த்தசாரதி, எமதில்லத்தில் தங்கியிருந்தவளையையில் ஒரு சுவாரஸ்யமான தகவலையே சொன்னார். அவருடைய கருத்தின்படி நாவலுக்கு இந்திய சாகித்திய அக்காடமி விருது கிடைத்தது - அதனை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் - பில்லி பலகலகை கழக தமிழ்ப்பிரோசிரியர் இளந்திரையன், "இந்திரா பார்த்தசாரதியுடைய நூலுக்காக இல்லாவிடின்மூன்று அவருடைய பிந்தியுக்காகவாவது இந்த விருதைக் கொடுத்து திருப்பார்த்தசாரதி." என்று சொன்னாராம். "தான் பிந்தியுக்காகவாவது இல்லாவிடின்மூன்று அந்தக் காலத்தையே சேர்ந்த இ.பா. ஆலயங்களில் பிந்தியைத் தொழிலாகவும் தொண்டாகவும் செய்வவர்க்கு மகனாகப் பிறந்த பத்மநாப அய்யர், இலக்கியத்தொண்டனாகவே எமக்கு அறிமுகமானார். அத்துடன் குடும்ப நண்பராகப் பழகினார். இவருடைய உடன்பிறப்புகள் மன்றும் உறவினர்கள் பலரை நன்கறிவனே.

எனக்கு கணையாழி இதழ்கள் தமிழகத்திலிருந்து கிடைப்பதற்கும் சின்னைய வாசகர் வட்டம் வளையிட்ட தரமான நூல்களைப் பெறுவதற்கும் வழிவகுத்தவர் இவர்தான். எனது சூமையின் பங்களிகள் 1975 இல் வளையான காலப்பகுதியில் பத்மநாப அய்யரும் குலசங்கம் என்ற நண்பரும் நீர்கொழும்பிலிருந்து சின்னையக்குப் பற்றப்பட்டார்கள். அப்பொழுது ராமலே வரம் மாரக்கமாக அவர்கள் கப்பலில் பயணித்தார்கள். எனதும் மன்றும் சிலரதும் நூல்களை அவர் சூமந்துகொண்டு எடுத்துச் சின்னைய சின்னையிலும் தாம் சந்தித்த தமிழகத்தின் இதர பிரதேசங்களில் வசித்த எழுத்தாளர்களிடமும் சேர்ப்பித்தார். அவ்வாறுதான் எனது நூலின் ஒரு பிரதி பிரோசிரியர் நா.வானமாமலையிடம் சேர்ந்திருக்கிறது. தமிழகப் பிரோசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துப்படப்புகள் பற்றி விதந்து பசோத அக்காலத்தில், எம்மவர்களையே தமிழகத்திற்கும் தமிழக இலக்கியவாதிகளையும் இதழ்களையும் ஈழத்துக்கும் அறிமுகப்படுத்தி இலக்கியப்பாலம் அமைத்த முன்னோடியாகத் தான் நாம் அன்று பத்மநாப அய்யரை இனம் கண்டோம்.

இவர் இலக்கியம் படக்கையில்லை. இலக்கிய சங்கங்கள் அமைக்கவில்லை. இலக்கியக்கட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யவில்லை. இவற்றை அன்று இலங்கையில்

